

ikke forhindre, selv om vi gør Lovbestemmelserne nok saa strenge. Det forekommer mig, at den Bevisførelse rammer helt udenfor; og jeg vil gerne paa ny gøre opmærksom paa denne store Forskel, som jeg priser, at der her er brugt Udtrykket „syge Dyr“ i Modsætning til „Nødslagting“. Hvad vilde det ærede Medlem sige til det Tilfælde, at en Mand staar og læsser Svin, som han skal levere til Slagteriet, i Svinestien er der Cementgulv, og Svinene springer omkring, og et af dem gaar hen og brækker Bønet; det bliver umuligt at føre det med til Stationen, og Manden maa slagte det for at bringe noget ud af det. Vil det saa virkelig være rimeligt, at han skal have Bud efter Dyr lægen for at faa konstateret, at det Flæsk maa spises? Det forekommer mig at være langt udenfor Rimeligheden.

Simonsen: I Forslaget er der en Paragraf, der omtaler Behandlingen af syge Dyr efter Slagtning, og det var med Hensigt paa denne Paragraf, at jeg nævnte Eks-emptet fra Ulriksdal, hvilket jeg mener er fuldt ud berettiget. — Jeg kunde have Lyst til at høre, om Repræsentanterne fra Sønderjylland har følt sig saa stærkt besværet af den gældende Ordning dernede, at det for dem betyder noget at komme over til de saakaldte mere frie Forhold, vi har herhjemme efter den nuværende Bekendtgørelse. Dyr lægeforeningen har, som sagt, i en Skrivelse hævdet, at den dernede bestaaende Ordning er den bedste, og at vi burde trægte efter at faa den gennemført her. — Jeg vil minde om, at den højtærede Landbrugsminister i Bemærkningerne til Lovforslaget skriver følgende: „Fra Tid til anden opskræmmes Befolkningen ved Kødskandaler af den ene eller anden Art, og det konstateres, at Kød af selvdøde Dyr er blevet solgt til Menneskeføde, og Befolkningen har derfor et rimeligt Krav paa, at man søger at raade Bod paa disse Forhold ved at skabe en saa betryggende Kontrol som muligt.“ Det Forslag, der ligger her, gaar ikke videre end den Lov, der bestaar nu, og den Tilstand, vi har, er en saadan, at den højtærede Landbrugsminister selv siger, at fra Tid til anden hører vi om Kødskandaler som Følge af Misbrug af selvdøde Dyr. Logisk maatte han da foreslaa obligatorisk Aflevering eller Tilintetgørelse, saaledes som den tidligere Landbrugsminister; ellers er Forholdet det, at vi lovfæster en Tilstand, om hvilken den højtærede Landbrugsminister selv siger, at den Tid efter anden medfører Kødskandaler eller i alt Fald ikke har hindret saadanne.

Overfor Venstres ærede Ordfører (Lambæk) vil jeg blot minde om den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om, at de selvdøde Dyr ikke var af bærende Betydning for Landbruget, de havde end ikke nogen afgørende økonomisk Betydning; dette trøster mig lidt, naar Venstres ærede Ordfører syntes meget betænkelig ved at gaa til stærkere Foranstaltninger overfor selvdøde Dyr. I øvrigt vil jeg kun udtale min fulde Tilslutning til den højtærede Landbrugsminister, naar han saa stærkt fremhævede, at Lovgivningsmagten havde Pligt til at tage alle rimelige Hensyn ogsaa i Smaating; kun var det kedeligt, at vi ikke hørte den Tale i Gaar, for da lod det ikke til, at man fra den Side var villig til at tage rimelige Hensyn til Arbejderne.

Formanden: De ærede Medlem Hr. Refshauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Refshauge: Der blev af den ærede foregaaende Taler spurgt, hvorledes man i Sønderjylland stiller sig til det foreliggende Lovforslag, hvorledes den Lov, vi har om obligatorisk Aflevering, havde virket dernede, og hvordan vi har været tilfredse med den. Jeg skal straks besvare det ærede Medlems Spørgsmaal, idet jeg vil udtale, at den sønderjydske Landbefolkning har følt sig i højeste Grad generet af den Lov, vi har paa dette Omraade. Den har vakt uhyre Modvillie, og vi har set saaledes paa den, at den tvært imod sin Bestemmelse — nemlig den, at den skal hindre Smitte Overførelse paa andre Dyr — netop har virket til at udbrede Smitte, saaledes som den er blevet praktiseret, og som den sandsynligvis ogsaa vil blive praktiseret, hvis vi fik obligatorisk Aflevering fremtidig. I den sønderjydske Landbefolkning vil man sikkert føle det som en Befrielse, hvis denne Lov kan forsvinde snarest muligt. At Dyr læger er stemte for den omtalte Ordning, det tror jeg nok. Der var ogsaa en opfindsom Dyr læge hos os i Haderslev Amt, der sørgede for, at vi fik denne Lov praktiseret ogsaa i vort Amt; men jeg ved, at han ikke har høstet nogen Tak hos Befolkningen derfor. Altsaa, vi i Sønderjylland ønsker blot, at Forholdene bliver friere, og at vi kan blive fri for den obligatoriske Aflevering, vi hidtil har været underkastet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.